

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/996/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612221217
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6612221217.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Janky Boroškovej v právnej veci žalobcu: Ergo Poistovňa, a. s., Lazaretská 12, 811 08 Bratislava, IČO: 35 779 012, zast. JUDr. Ivana Zmeková, advokátka, so sídlom Zámocká 18, 811 01 Bratislava, IČO: 42254396, proti žalovanej: M. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. B. XXXX/XX, U., štátna občianka SR, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom 98401 Lučenec, J. Kráľa 5/A, v konaní o zaplatenie 24 104,67 € a prísl., o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/127/2013-400 zo dňa 16. 02. 2015, takto

rozhodol:

I. Výrok, rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu voči žalovanej o zaplatenie 9 343,86 € a prísl. od 27. 02. 2013 do zaplatenia zamietol (druhý výrok), mení tak, že pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 29 €, v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušuje a konanie zastavuje, vo zvyšku výroku, ktorým súd návrh zamietol rozhodnutie p o t v r d z u j e.

II. Vo zvyšku rozhodnutie z r u š u j e a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (prvý, tretí výrok).

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 14 760,81 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01. 11. 2012 do zaplatenia, na náhrade trov konania 324,77 € a na náhrade trov právneho zastúpenia žalobcu 1 536,93 € na účet jeho právneho zástupcu s tým, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach po 150 € mesačne, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku vždy k poslednému dňu mesiaca a neuhradenie ktorejkoľvek mesačnej splátky má za následok zročnosť celého plnenia v lehote 3 dní od meškania s mesačnou splátkou (prvý výrok).

Súd žalobu žalobcu voči žalovanej o zaplatenie 9 343,86 € a prísl. od 27. 02. 2013 do zaplatenia zamietol (druhý výrok).

Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť na náhrade trov konania na účet Okresného súdu Lučenec 168,02 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (tretí výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 14 760,81 € a prísl. od 01. 11. 2012 do zaplatenia na základe zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi dňa 31. 10. 2011 o sprostredkovaní. Na základe uvedenej zmluvy žalovaná ako podriadený finančný agent sa zaviazala vykonávať pre žalobcu ako poisťovateľa sprostredkovateľskú činnosť v sektore poistenia. Žalovanej bola žalobcom vyplácaná ziskateľská provízia zálohovo po zaplatení poistného za poistný návrh získaný žalovanou a akceptovaný žalobcom. Ak nedošlo k splneniu podmienok na províziu, žalovanej vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi vyplatenú ziskateľskú províziu alebo

jej časť. Keďže došlo k stornu poistných zmlúv uvedených v žalobe sprostredkovaných žalovanou, vznikla žalovanej povinnosť vrátiť ziskateľskú províziu žalobcovi. Žalobca si tiež uplatnil nárok v súvislosti s užívaním mobilného telefónu za mesiac jún 2012 až september 2012 vrátane. Žalovanej vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi nezapočítané hodnoty služieb mobilného operátora na základe vyúčtovania za príslušné mesiace. Účastníci dňa 19. 10. 2012 uzatvorili dohodu o uznaní dlhu a spôsobe postupného splatenia dlhu. Žalovaná mala dlh vo výške 14 760,81 € postupne splácať počnúc dňom 31. 10. 2012. Žalovaná nespĺnila svoju povinnosť a splátku dlhu v lehote splatnosti t. j. do 31. 10. 2012 žalobcovi neuhradila, čím vznikla žalobcovi voči žalovanej pohľadávka vo výške 14 760,81 € s príslušenstvom.

3. Žalobca rozšíril návrh o sumu 9343,86 € z dôvodu, že za obdobie od 01. 10. 2012 do 31. 01. 2013 vznikol žalovanej ďalší dlh vyplývajúci z vyúčtovania provízií za toto obdobie. Vyúčtovaním zo dňa 07. 02. 2013 bola žalovaná vyzvaná na úhradu celkového dlhu vo výške 24 104,67 € v lehote 15 dní od doručenia vyúčtovania. Žalovaná si svoju povinnosť nespĺnila a preto sa žalobca domáhal zaplatenia aj čiastky 9 343,86 € s úrokom z omeškania od 27. 02. 2013.

4. Žalovaná žiadala návrh zamietnuť z dôvodu, že žalobca neoprávnene hromadne rušil resp. stornoval poistné zmluvy a v súlade s § 646 Obchodného zákonníka sprostredkovateľovi vzniká nárok na províziu tak isto v prípade, keď záväzok tretej osoby voči záujemcovi zanikol, alebo splnenie záväzku tretej osoby sa oddialilo z dôvodu, za ktoré zodpovedá záujemca. Žalobca prestal žalovanej v určitom období vyplácať provízie na ktoré mala nárok a podľa jej evidencie požaduje od nej zaplatenie sumy, ktorú jej nikdy nevyplatil. Žalobu žiada zamietnuť z dôvodu nezrozumiteľnosti žaloby, neidentifikovateľnosti predmetu konania a nepreukázania pravdivosti tvrdení žalobcu.

5. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že účastníci uzatvorili dňa 31. 10. 2011 zmluvu o sprostredkovaní, žalobca v právnom postavení poisťovateľa a žalovaná v právnom postavení sprostredkovateľa. Žalovaná vykonávala sprostredkovanie v sektore poistenia za províziu dojednanú a poskytnutú v súvislosti so zmluvou. Podľa čl. 4 A bod A.5 Zmluvy ziskateľská provízia vyplatená zálohovo sa stáva zaslúženou v životnom poistení po zaplatení ročného poistenia za tri roky, v produkte život na tretiu po zaplatení ročného poisteného za 5 rokov, v úrazovom a škodovom poistení až po uplynutí dohodnutej poistnej doby sprostredkovanej poistnej zmluvy. V súlade s písm. A.A 6 zmluvy, ak ziskateľská provízia vyplatená zálohovo nie je podľa týchto podmienok zaslúžená, je sprostredkovateľ povinný províziu poisťovateľovi vrátiť. Počas doby platnosti zmluvy bude zdržaná/započítaná z bežných pripísaných provízií s čím sprostredkovateľ súhlasí. Z písomnej žaloby vyplýva, že v dôsledku storno poistných zmlúv číslo XXXXXX-Y. H. ; číslo XXXXXX-M. S.; č. XXXXXX-O. C.; číslo XXXXXX-S. O.; číslo XXXXXX- O.. O. B.; číslo XXXXXX-B. H.; číslo XXXXXX-N. T.; číslo XXXXXX-R. S.; číslo XXXXXX-R. Z.; číslo XXXXXX-M. B.; číslo XXXXXX-M. Z.; číslo XXXXXX-O. T.; číslo XXXXXX-M. H.; číslo XXXXXX-M. P.; číslo XXXXXX-L. G.; sprostredkovaných žalovanou vznikla jej povinnosť vrátiť ziskateľskú províziu tzv. storno províziu žalobcovi. Okrem toho žalobca sa domáhal zaplatenia nezapočítanej hodnoty služieb mobilného operátora na základe vyúčtovania za príslušné mesiace. V žalobe ani v priebehu konania nedošlo k upresneniu žaloby ohľadne sumy storno provízií ako aj hodnoty služieb mobilného operátora na základe vyúčtovania za príslušné mesiace t.j. jún roku 2012 až september 2012 vrátane.

6. Súd prvej inštancie mal preukázanú existenciu právnych vzťahov vzniknutých medzi účastníkmi konania podľa žaloby. Zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 14 760,81 €, vzhľadom k uznaní dlhu a dohode o spôsobe postupného splácania dlhu uzavretej dňa 19. 10. 2012. V uznaní dlhu a dohode o spôsobe postupného splatenia dlhu účastníci konštatujú, že veriteľovi vzniklo na základe skutočností, že došlo k stornu (zániku) poistných zmlúv dojednaných pre veriteľa dlžníkom v období od 08. 06. 2011 do 30. 09. 2012 voči dlžníkovi právo na zaplatenie istiny vo výške 14 760,81 Eur. Žalovaná uznala dlh v súlade s § 558 zák. č. 40/1964 Zb. čo do základu, dôvodu a výšky v plnom rozsahu, zároveň sa zaviazala dlh splácať v mesačných splátkach po 500 € počnúc prvou splátkou 31. 10. 2012. Uznanie dlhu v tejto forme založilo vyvrátiteľnú právnu domnienku, že dlh v čase uznania trval. Žalovaná v priebehu konania nepredložila súdu žiaden konkrétny dôkaz odôvodňujúci záver, že ku dňu uznania dlhu voči žalobcovi by jej dlžoba voči žalobcovi ako veriteľovi v sume 14 760,81 € netrvala, alebo neexistovala a neuviedla ani okolnosti spochybňujúce procesný postup pri uzatváraní tohto uznania. Súd prvej inštancie zároveň zaviazal žalovanú na zaplatenie úroku z omeškania z tejto sumy.

7. Nárok na zaplatenie sumy 9 343,86 € s príslušenstvom súd prvej inštancie zamietol. Žalobca nešpecifikoval svoju pohľadávku voči žalovanej tak, aby uplatnený nárok bol súdom preskúmateľný čo do dôvodu a výšky a nepriradil k takto špecifikovanej sume konkrétny dôkaz. Za tejto situácie súd mohol len konštatovať, že žalobca nesplnil svoju procesnú povinnosť v súdnom konaní a neunesol dôkazné bremeno. Uvedený dlh mal žalobcovi voči žalovanej vzniknúť za obdobie od 01. 10. 2012 do 31. 01. 2013. Žalobca uviedol, že sumu 150,40 € uplatňuje titulom používania mobilného telefónu žalovanou za obdobie od mesiaca jún 2012 do mesiaca december 2012 vrátane. Žalobca sa domáhal voči žalovanej i nároku z titulu storno faktúr v sume 9 193,46 € za obdobie od 01. 10. 2012 do 31. 01. 2013. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v časti tohto uplatneného nároku, neuviedol rozhodujúce skutočnosti z ktorých poistných zmlúv, kedy a aké storno faktúry boli žalobcom vydané, či v súvislosti s týmito poistnými zmluvami bola žalovanej vyplatená sprostredkovateľská provízia, z ktorého dňa a v akej sume, prípadne bola sprostredkovateľská provízia zadržaná alebo započítaná. Rovnako žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne nároku poplatkov a prevádzky pre telefónne číslo 0911821612 nebolo špecifikované, za ktoré mesiace v akej výške a z akého titulu žalobca uplatňuje voči žalovanej zaplatenie určitého podielu z nákladov za používanie mobilného telefónu. Nebolo tvrdené a preukazované, z akého dôvodu a za akých podmienok bol žalovanej odovzdaný mobilný telefón žalobcu a podľa akého kľúča sa mali obaja účastníci konania podieľať na úhrade nákladov na hovornom. V súlade s čl. 4 bod 3 zmluvy o sprostredkovaní, zúčtovanie provízie sa považuje za schválené, ak sprostredkovateľ nevznesie do dvoch týždňov od poukázania provízie na jeho účet proti nej písomnú námietku, v skutočnosti sprostredkovateľa poistenia nemali skutočnú možnosť kontrolovať a schvaľovať zúčtovanie provízie, nakoľko ako vyplynulo z výpovede svedka O. O. N., sprostredkovateľa poistenia nemali možnosť vypočítať svoju províziu, pretože nemali prístup do informačného systému a nevedeli, ktorá poistná zmluva im bola uznaná, preto nedostatok písomnej námietky proti zúčtovaniu provízií neznamená schválenie zúčtovania provízie sprostredkovateľom.

8. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 142 ods. 2 OSP tak, že náhradu trov pomerne rozdelil.

9. V súlade s § 204 zák. č. 99/1963 Zb. účinného do 30. 06. 2016 (ďalej len OSP) proti rozhodnutiu podali odvolanie žalobca aj žalovaná. Žalobca podal odvolanie v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý, tiež do časti, ktorou bolo rozhodnuté tak, že žalovaná môže vykonať plnenie v splátkach po 150 € mesačne. Žalovaná podala odvolanie do výroku, ktorým bola zaviazaná na zaplatenie sumy 14 766,81 € s prísl. ako aj do tretieho výroku, ktorým jej súd uložil povinnosť zaplatiť na náhrade trov konania na účet Okresného súdu Lučenec 168,02 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

10. Žalobca podal odvolanie podľa § 205 ods. 2 psím. d), f) OSP z dôvodu, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobcu súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 14 760,81 € s prísl., avšak nesprávne rozhodol, pokiaľ rozhodol o plnení v mesačných splátkach po 150 €, ide o splácanie viac ako 8 rokov. Zmluva o sprostredkovaní bola uzatvorená v zmysle zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a podľa ust. § 642 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Žalovaná činnosť vykonávala ako podnikateľ, navyiac, v uznaní dlhu sa žalovaná sama zaviazala splácať dlh v mesačných splátkach vo výške po 500 €, t. j. splatiť dlh do 2,5 roka. Do dnešného dňa však nezaplatila ani len časť jednej splátky. Nie je objektívne možné od žalobcu žiadať, aby strpel plnenie dlžníkom uznaného a súdom priznaného dlhu viac ako 8 rokov. Súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, navyiac toto rozhodnutie neodôvodnil. Poukázal na to, že žalovanej za obdobie od 04. 11. do 2/2012 vrátane na províziách vyplatil 32 265,48 €, čo predstavuje mesačne 3 573,05 €. Žalovaná mala vedomosť o podmienkach vyplácania provízií zo zmluvy, uzatvorila zmluvu so žalobcom ako podnikateľský subjekt uvedomujúc si riziko spojené s podnikateľskou činnosťou.

11. Žalobca v odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej súd zamietol nárok na zaplatenie sumy 9 343,86 € s prísl. pre neunesenie dôkazného bremena je nesprávne. Prvoinštančnému súdu predložil vyúčtovania sprostredkovateľskej činnosti. Z jednotlivých vyúčtovaní je nepochybne zrejmé kedy žalovaný sprostredkoval pre žalobcu uzatvorenie poistných zmlúv, s kým mali byť tieto uzatvorené, čísla jednotlivých poistných zmlúv a výška provízie za takto získané poistné zmluvy jednotlivito a aj súčtom za daný mesiac. V prípade storna poistnej zmluvy jednotlivé vyúčtovania obsahovali alikvotnú čiastku storna provízie, ktorá bola žalovanej buď to započítaná spolu s dosiahnutou

províziou alebo bola prenesená do ďalšieho mesiaca (ak v danom mesiaci nedosiahol žalovaný žiadnu inú províziu s ktorou by bolo možné takéto storno započítať). Vyúčtovania taktiež obsahovali iné druhy provízií a vyčíslenie hodnoty služieb mobilného operátora využívaných mobilným telefónom žalobcu žalovanou. Hodnoty týchto služieb mobilného operátora boli žalovanej taktiež započítané s dosiahnutou províziou. Na základe zmluvného dojednania vznikol nárok na províziu, jej vyplatenie ako aj podmienky vrátenia. V sprostredkovateľskej zmluve bol tiež popísaný matematický postup výplaty ziskateľskej provízie. Žalobca mal podozrenie, že platby poisťného nie sú poisťníkmi uhrádzané štandardným spôsobom a vzhľadom na skutočnosť, že väčšina poisťných zmlúv, uzatvorenie ktorých sprostredkovala žalovaná, bola na základe rôznych titulov stornovaná, jednalo sa o neštandardné finančné operácie a preto v zmysle čl. 3 ods. 9 bod 3 zadržal výplatu ďalších ziskateľských provízií žalovanej. Uvedenú skutočnosť žalobca predložil súdu prvej inštancie formou províznych tabuliek, ktoré exaktne popisujú každú jednu poisťnú zmluvu podľa typu, sadzby provízie a vyplatenej alebo zadržanej provízie. Žalobca následne s takto zadržanými províziami započítaval ďalšie storno provízie, ktoré vznikali na základe storien ďalších poisťných zmlúv sprostredkovaných žalovanou, čím sa takto zadržaná suma krátila a následne po jej vyčerpaní vznikol žalovanej dlh až vo výške 24 104,67 €, vrátane sumy uvedenej v uznaní dlhu a vrátane nezapočítanej sumy hovorného mobilného operátora T-mobile. Uvedené žalobca preukázal predložením províznych tabuliek a faktúr mobilného operátora za príslušné mesiace zmluvnej spolupráce so žalovanou.

12. Žalovaná bola v súlade so zákonom o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve povinná vykonávať činnosť sprostredkovateľa poistenia s odbornou starostlivosťou. Týmto sa však neriadila a informovala klientov odlišne od zmluvných podmienok a to čl. 11 bod 2 prvá veta, šiesta veta, čl. 11 bod 1 a to tak, že po dosiahnutí hodnoty 1 000 € podielových jednotiek majú právo na oslobodenie od platenia poisťného. V súlade s čl. 3 bod 4 zmluvy o prijatí alebo odmietnutí žiadostí, ktoré sa týkajú stanovenia výšky poisťného, prípadne jeho odkladu, pripoistenia, mimoriadnych zmluvných dojednaní, vypovedania poisťných zmlúv a pod., rozhoduje výlučne poisťovateľ. Sprostredkovateľ poistenia má zároveň povinnosť starať sa o sprostredkované poisťné zmluvy a sprostredkovaných klientov.

13. Žalobca mal za to, že dostatočným spôsobom preukázal (listinnými dôkazmi), popísal, vysvetlil (aj za pomoci vypočítaného svedka v konaní - pán Vaško) uplatnený nárok, pričom súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a to tým, že nesprávne hodnotil vykonané dôkazné prostriedky. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nepreukázal svoj nárok voči žalovanej na zaplatenie nákladov vynaložených žalobcom za poskytnuté služby mobilného operátora za užívanie mobilného telefónu žalovanou. V konaní bolo preukázané, že žalovaná prevzala od žalobcu na výkon svojej sprostredkovateľskej činnosti mobilný telefón spoločne s príslušenstvom a to na základe preberacieho protokolu. Účastníci konania nemali zmluvne dohodnuté, že by náklady vzniknuté v súvislosti s používaním odovzdaného mobilného telefónu povinne znášal žalobca, provízia podľa dojednania zahŕňala všetky vynaložené výdavky, nárok je nepochybne preukázaný z jednotlivých vyúčtovaní sprostredkovateľskej činnosti žalovanej predložený súdu prvej inštancie. Tiež je nepochybné, že žalovaná uvedené rešpektovala a súhlasila so započítaním nároku žalobcu s nárokom žalovaného na vyplatenie dosiahnutej provízie. Žalovaná rovnako nenamietala vyúčtovanie zo sprostredkovateľskej činnosti zo dňa 07. 01. 2013, v ktorom bola žalovaná vyzvaná na uhradenie dlhu vo výške 24 104,67 € a to do 15. dňa od doručenia vyúčtovania. V súlade s čl. 4 bod 3 zmluvy - zaúčtovanie provízie sa považuje za schválené, ak sprostredkovateľ neznesie do 3 týždňov od poukázania provízie na jeho účet proti nej písomnú námietku. Žalovaná nepreukázala, že by počas spolupráce so žalobcom podala akékoľvek námietky proti vyúčtovaniu jej sprostredkovateľskej činnosti a tak sa na ne podľa citovaného ustanovenia zmluvy prihliada ako na schválené. Žalovaná nenamietala ani výzvy na plnenie. Začala namietat nárok až po uplatnení nároku súdnou cestou, čo možno považovať za účelové.

14. Žalobca v odvolaní uviedol, že jeho nárok je dôvodný v plnej miere, čo možno vyvodit' z listinných dokladov predložených žalobcom, ktoré explicitne preukazujú každú jednotlivú aj zápornú peňažnú čiastku vyplatenú alebo započítanú žalovanej na základe zmluvy a najmä zo svedeckej výpovede svedka p. Michala Vaška, ktorý vyčerpávajúcim spôsobom súdu objasnil poisťno-matematický a účtovný priebeh výplaty, započítania, prípadne zadržania peňažných prostriedkov. Žalobca preukázal, že medzi účastníkmi bolo dohodnuté, že žalovanej vzniká nárok na ponechanie si vyplatenej ziskateľskej provízie len po splnení podmienok dohodnutých v zmluve. Z predložených dokladov a svedeckých výpovedí je nepochybné aké zmluvy žalovaná sprostredkovala, kedy ich sprostredkovala, akú províziu za svoju činnosť obdržala, ako aj spôsob výpočtu provízie, na ktorú žalovanej vznikol nárok v prípade trvania

sprostredkovanej zmluvy po dohodnutú dobu a spôsob výpočtu jej alikvotného zníženia v prípade jej stornovania

15. Žalobca uviedol v odvolaní, že iným súdom postačovalo na vyhoviecie návrhu žalobcovi predložiť totožné doklady ako boli predložené v tomto konaní. Poukázal na to, že obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní rovnakých podmienok dáva rovnaká odpoveď. Uviedol, že diametrálne odlišná rozhodovania činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumovo odôvodniť je ústavne neudržateľná.

16. Žalobca zobral návrh späť v časti o zaplatenie sumy 29 €, nakoľko zistil, že v uplatnenom nároku si nesprávne uplatnil tento nárok. Odovzdávací protokol mobilného telefónu zo dňa 20. 11. 2012, predložený súdu prvej inštancie totiž preukazuje, že odo dňa 20. 11. 2012 žalovaná nedisponovala ďalej mobilným telefónom a zaúčtovanie tejto služby bolo v tomto prípade vygenerované chybné. Uvedená suma predstavuje sumu hovorného mobilného operátora T-mobile za mesiac december 2012 podľa predloženého vyúčtovania sprostredkovateľskej činnosti zo dňa 07. 01. 2013.

17. Žalovaná v súlade s § 204 OSP podala odvolanie do výroku, ktorým bola zaviazaná na zaplatenie sumy 14 760,81 € s prísl. a proti súvisiacemu výroku o náhrade trov konania, t. j. tretiemu výroku o povinnosti náhrady trov konania, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť náhradu trov konania 168,02 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet OS Lučenec. Odvolanie podala v súlade s § 205 ods. 2 písm. c), d), f) OSP z dôvodu, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne právne vec posúdil.

18. Žalovaná uviedla, že pokiaľ súd vyhovel žalobe v časti nároku o 14 760,80 € s prísl., vo vzťahu k žalobcovi bola v postavení sprostredkovateľa, nemala prístup do informačného systému žalobcu, nemohla mať ani vedomosť o výške jej oprávnených provízií a teda ani o výške jej prípadných splatných storno provízií. Objektívne nemohla na stretnutí svojim podpisom uznať dlh v rozsahu, ktorý nemala možnosť si preveriť. Stretnutie trvalo 45 minút, žalovaná ho psychicky nezvládla, žalovanej bolo prezentované, že z miestnosti odíde buď sama tak, že listinu podpíše, alebo ju odvedie polícia do vyšetrovacej väzby. Žalovaná v odvolaní uviedla, že pokiaľ bolo vykonaným dokazovaním dostatočne zistené neunesenie dôkazného bremena žalobcom vo vzťahu k druhému výroku, potom rovnako bola preukázaná skutočnosť, neexistencie dôvodnosti dlhu v čase podpisu uznania dňa 19. 10. 2012 vo vzťahu k prvému výroku. Žalovaná nemohla platne a účinne uznať nepreukázaný resp. neexistujúci dlh, ktorého uznanie bolo na dôvažok vynútené. Nárok je nepreukázateľný, nie je možné určiť, čo bolo v skutočnosti právnym základom resp. titulom pre započítanie jednotlivých stornoprovízií. Vyúčtovania provízií žalobcu sú nezrozumiteľné a obsahujú viaceré zjavne logické a matematické chyby. V odvolaní poukázala na vyúčtovanie provízií žalobcu, ktoré sú nezrozumiteľné a obsahujú viaceré zjavne logické a matematické chyby:

a) „výplata provízií - X“ podľa riadkov 5 a 6 označenej tabuľky (mesiac október a november 2011) mala byť žalovanej neznámym postupom „zúčtovaná“ provízia 5 076,04 €, ktorá bez reálneho vyplatenia bola žalovanej účtovnou operáciou prostredníctvom mínusovej položky - 5 076,04 € jednoducho žalobcom odpočítaná bez účinného započítania úkonu. V odvolaní za nesprávne považovala, že súd prvej inštancie dôkaznému návrhu žalovanej v zmysle vyjadrenia zo dňa 28. 08. 2014, vyjadrenia zo dňa 13. 10. 2014 a prednesu na pojednávaní dňa 26. 01. 2015 na predloženie listín o vyúčtovaní žalobcom za mesiac október 2011 nevyhovel.

b) Žalovaná uviedla, že podľa prehľadu provízií za mesiac júl 2012 plus 2 532 € - 2 532 € a súčasne opakovane za mesiac december 2012 (- 2 489,80 €) bolo žalovanej vyúčtované duplicitne storno v dôsledku zrušenia zmluvy s klientom R. Z. (č. zmluvy 178276 a č. zmluvy 183327). Žalovaná s klientkou uzatvorila iba jednu poisťovnú zmluvu, k vyplateniu provízie nikdy nedošlo, žalobca by mal vysvetliť prečo požaduje od žalovanej vrátenie predmetnej provízie a dokonca duplicitne.

c) Žalovaná namietala vyúčtovanie za mesiac jún 2012, kedy jej bola vyplatená 0, pričom zmluva č. 179681 klienta Z. M. je účtovaná v stornách. Žalobca by mal vysvetliť prečo požaduje od žalovanej vrátenie predmetnej provízie a dokonca duplicitne.

Podľa vyúčtovaní jej boli zadržané a nevyplatené provízie v sume 26 413,02 € a žalobca od nej napriek tomu ďalej žiada vrátenie sumy 24 104,67 € s príslušenstvom, a teda možno konštatovať, že žalobca požaduje od žalovanej vrátenie tzv. stornoprovízií napriek tomu, žalobca súčasne neuhradil

žalovanej odmenu za provízie, ktorých samotná suma presahuje žalobcom uplatnený nárok. Svedok O. S. autor a správca informačného systému provízií na pojednávaní dňa 15. 08. 2014 nedokázal vo svojej výpovedi podať zrozumiteľné vysvetlenie k nejasnostiam k prehľadu provízií za mesiac júl 2012, jeho výpoveď potvrdzuje, že systém žalobcu nefungoval správne. Nesprávnosti informačného systému žalobcu opisuje vo svojej výpovedi aj svedok O. N. na pojednávaní dňa 13. 01. 2014. Pre objektívne vyhodnotenie je tiež potrebné brať zreteľ na skutočnosti, že žalobca na prelome rokov 2012 a 2013 zrušil celú sieť svojich finančných agentov, čo viedlo k hromadnému rušeniu poisťných zmlúv s klientmi. Je potrebné prihliadať za danej dôkaznej situácie (výpoveď svedkov O. N., S. R., M. S.) na zodpovednosť žalobcu za zrušenie zmluvných vzťahov s klientmi, s ktorými zmluvné vzťahy uzatvorila žalovaná ako sprostredkovateľka. Vzhľadom na uvedené navrhla žalovaná rozsudok zmeniť v prvom a treťom výroku a návrh zamietnuť, zároveň navrhla zaviazat žalobcu zaplatiť jej náhradu trov konania.

19. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaná v konaní nepoprela uznanie dlhu a žalobca preložil listinné dôkazy potvrdzujúce správnosť postupu výpočtu dlhu žalovanej, má za to, že tvrdenia žalovanej sú účelové. Žalovaná mala vedomosť o platnosti, účinnosti zmlúv, nakoľko ich sprostredkovala a bola povinná sa o takto sprostredkované zmluvy starať. Mala vedomosť o akceptácii ňou uzatvorených poisťných zmlúv, vzhľadom na predložené vyúčtovania tiež vedomosť o zániku zmlúv na základe vyúčtovaní a výziev na úhradu. Nie je pravdou, že by podpísala uznanie pod psychickým alebo iným tlakom zo strany žalobcu. Žalobca uviedol, že preukázal jednotlivé tituly storien poisťných zmlúv, vo väčšine prípadov išlo o nedodržanie zmluvnej povinnosti poisťníkov platiť poisťné.

20. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že žalobca nepreukázal materiálnu dôvodnosť nároku na vrátenie ním požadovanej sumy a opiera svoje tvrdenia o nepreskúmateľné číselné údaje a dubiózne listiny. Skutočné príčiny ukončenia zmluvných vzťahov s poistenými klientmi spôsobil samotný žalobca.

21. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

22. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP.

23. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej okresný súd rozhodol, tak že žalobu voči žalovanej o zaplatenie 9 343,86 € a prísl. od 27. 02. 2013 do zaplatenia zamietol (druhý výrok), rozhodol tak, že pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 29 €, v tejto časti zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastavil v súlade s § 370 CSP, vo zvyšku rozhodnutie, ktorým súd návrh zamietol potvrdil v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP ako rozhodnutie vecne správne.

24. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

25. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie v uvedenej časti nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

26. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia v časti, v ktorej súd návrh zamietol. V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu. Dôvody, pre ktoré tak urobil správne rozobral v odôvodnení rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

28. Odvolanie žalobcu do časti rozhodnutia, ktorou bol návrh zamietnutý nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia.

29. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti odvolací súd, vzhľadom na odvolacie dôvody udáva, že súd prvej inštancie v súlade s § 153 ods. 1 OSP rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, skutkový stav subsumoval pod správnu normu hmotného práva, ktorú správne interpretoval.

30. Žalobca v odvolaní namietal nesprávnosť rozhodnutia, v tom že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a na základe toho napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

31. Odvolací súd zdôrazňuje, že okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Pokiaľ sú nie preukázané rozhodné skutočnosti, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

32. Okresný súd v súlade s § 120 ods. 1, 4 OSP poučil účastníkov, že sú povinní všetky dôkazy a skutočnosti predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

33. Žalobca nenavrhol vykonať pred súdom prvej inštancie ďalšie dokazovanie a ani v odvolaní neuviedol skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli, resp. nemohli byť uplatnené pred súdom prvej inštancie. V danom prípade, okresný súd rozhodol na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné.

34. Predmetom konania v tejto časti bol žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 9343,86 € z dôvodu, že podľa tvrdenia žalobcu za obdobie od 01. 10. 2012 do 31. 01. 2013 vznikol žalovanej ďalší dlh vyplývajúci z vyúčtovania provízií za toto obdobie. Súd prvej inštancie zamietol v tejto časti nárok, z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, žalobca nešpecifikoval svoju pohľadávku voči žalovanej tak, aby uplatnený nárok bol súdom preskúmateľný čo do dôvodu a výšky a nepriradil k takto špecifikovanej sume konkrétny dôkaz, či v súvislosti s poisťovacími zmluvami bola žalovanej vyplatená sprostredkovateľská provízia, z ktorého dňa a v akej sume, kedy a aké storno faktúry boli žalobcom vydané, prípadne bola sprostredkovateľská provízia zadržaná alebo započítaná. Rovnako žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne nároku poplatkov a prevádzky pre telefónne číslo 0911821612, nebolo tvrdené a preukazované, z akého dôvodu a za akých podmienok bol žalovanej odovzdaný mobilný telefón žalobcu a podľa akého kľúča sa mali obaja účastníci konania podieľať na úhrade nákladov na hovornom.

35. Zároveň súd prvej inštancie vyvodil správny záver, že síce v súlade s čl. 4 bod 3 zmluvy o sprostredkovaní, zúčtovanie provízie sa považuje za schválené, ak sprostredkovateľ nevznesie do dvoch týždňov od poukázania provízie na jeho účet proti nej písomnú námietku, v skutočnosti však sprostredkovatelia poistenia nemali skutočnú možnosť kontrolovať a schvaľovať zúčtovanie provízie, nakoľko ako vyplynulo z výpovede svedka O. O. N., sprostredkovatelia poistenia nemali možnosť vypočítať svoju províziu, pretože nemali prístup do informačného systému a nevedeli, ktorá poisťovacia zmluva im bola uznaná, preto nedostatok písomnej námietky proti zúčtovaniu provízií neznamená schválenie zúčtovania provízie sprostredkovateľom. Súd prvej inštancie sa vysporiadal so skutočnosťou ohľadne dojednania čl. 4 bod 3 zmluvy, t.j. prečo na základe vyúčtovania nepovažoval nárok za preukázaný. Bolo na žalobcovi, aby uviedol skutkové okolnosti a dôkazy preukazujúce jeho nárok, uvedenie skutkového stavu nemožno nahradiť odkazom na listinné dôkazy.

36. Záveru súdu o tom, že zúčtovanie provízií nepreukazuje jednoznačne správnosť zúčtovania, oprávnenosť nároku vyplýva aj zo skutočnosti, že žalobca sám zistil, že zúčtovanie nie je správne, keď zobral návrh späť v časti o zaplatenie sumy 29 €, nakoľko zistil, že si nesprávne uplatnil tento nárok, zaúčtovanie tejto služby bolo v tomto prípade vygenerované chybné.

37. Pre úplnosť vzhľadom k odvolacím dôvodom odvolací súd udáva, že pokiaľ žalobca poukazoval na nerešpektovanie princípu právneho štátu, a to že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď, odvolací súd udáva, že žalobca nekonkretizoval, v čom súd neodpovedal rovnako na právne relevantnú otázku. V danej veci z tvrdenia žalobcu nevyplýva, že súd rozhodol v zásade v identickej veci na základe analogických skutkových zistení s diametrálne odlišným výsledkom. Žalobca ani netvrdil, že by súd rozhodol na základe analogických skutkových zistení. Pokiaľ žalobca poukazoval na iné rozhodnutia, napr. OS Poprad sp. zn. 18Cb/181/2013 - v konaní sa účastník nevyjadril k skutkovým tvrdeniam žalobcu, sp. zn. 13C/110/2014 OS Lučenec - žalovaný uviedol, že si je svojich povinností vedomí, sp. zn. 41Cob/189/2014 KS v Banskej Bystrici - súd riešil v konaní konkrétnu poisťnú zmluvu a zistil, že nárok garantovanej provízie v prílohe č. 1 zmluvy je formulovaný neurčite a nejasne, zmätočne, čo spôsobuje neplatnosť zmluvy v tejto časti podľa § 37 Občianskeho zákonníka, preto žalovanej uložil povinnosť vydať plnenie z neplatnej zmluvy, v konaní OS Brezno č. k. 6Cb/78/2013-81 - súd posudzoval nárok na základe konkrétnej jednej zmluvy, z ktorej vyvodzoval žalobca povinnosť vrátiť poisťné, súd nezistil skutkový stav len z vyúčtovania ako dokladu preukazujúceho nárok, v konaní OS Bratislava V. sp. zn. 39C/405/2013 - žalovaný nenamietal žiadne skutočnosti, rovnako v konaní OS Lučenec 13Cb/37/2013. A teda nemôže ísť o nerešpektovanie princípu právneho štátu, tak ako to uvádzal žalobca v odvolaní, a to, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď. Toto tvrdenie žalobcu nie je bližšie konkretizované - v čom súd neodpovedal rovnako na právne relevantnú otázku a svedčí len o tom, že žalobca má za to, že jeho tvrdenia a nároky nie je potrebné preukazovať - nie je potrebné uniesť dôkazné bremeno.

38. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd rozhodol, tak že žalobu voči žalovanej o zaplatenie 9 343,86 € a prísl. od 27. 02. 2013 do zaplatenia zamietol (druhý výrok), rozhodol tak, že pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 29 € (žalovaná neprejavila nesúhlas so späťvzatím žaloby), v tejto časti zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastavil v súlade s § 370 CSP, vo zvyšku rozhodnutie potvrdil.

39. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14 760,81 € s prísl. odvolací súd zrušil v súlade s § 389 ods. 1 písm. b) CSP, ako aj v súvisiacich výrokoch o náhrade trov konania a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

40. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkom, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, čo jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry EŠLP.

41. V časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 14.760,81 € s prísl., súd prvej inštancie rozhodoval na základe zistenej skutkovej okolnosti, a to uznania dlhu. Uznanie dlhu, tak ako to správne posúdil súd prvej inštancie založilo vyvrátenú domnienku, podľa ktorej sa má za to, že záväzok v dobe uznania trval. V konaní, v ktorom sa veriteľ (žalobca) domáha splnenia tohto záväzku, spočíva dôkazné bremeno ohľadom neexistencie záväzku na dlžníkovi (žalovanom). Pozitívne riešenie otázky, či účastník konania uniesol dôkazné bremeno ohľadom neexistencie záväzku alebo nie, nemôže byť založené na samotnom popretí skutočnosti, o ktorej existencii platí vyvrátená domnienka (napríklad v tvrdení žalovaného, že došlo k nesprávnemu zúčtovaniu), nakoľko akceptácia takéhoto názoru by vo svojej podstate popierala zmysel inštitútu vyvrátenej domnienky.

42. Ak uznanie dlhu založilo vyvrátenú domnienku, podľa ktorej sa má za to, že záväzok v dobe uznania trval, potom v konaní, v ktorom sa veriteľ (žalobca) domáha splnenia tohto záväzku, spočíva dôkazné bremeno ohľadom neexistencie záväzku na dlžníkovi (žalovanom).

43. Na žalovanej bolo potom v tejto časti uplatneného nároku dôkazné bremeno ohľadom neexistencie záväzku.

44. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, z akých dôvodov nevykonal dokazovanie navrhované žalovanou, pričom žalovaná navrhla predložiť listinu o vyúčtovaní provízie - uplatneného nároku žalobcom za mesiac október 2011. Žalobkyňa tvrdila, že na základe tohto dokladu chce preukázať nesprávnosť zúčtovania položky vo výške 5 076,04 €. Žalovaná trvala na predložení vyúčtovania zo zmluvy za október 2011 a vykonania tohto dokazovania z dôvodu, že listina, ktorú predložil právny zástupca žalobcu, nespĺňa náležitosti vyúčtovania zmluvy o sprostredkovaní za konkrétny mesiac. Právny zástupca na túto skutočnosť uviedol, že nemá k dispozícii vyúčtovanie zmluvy o sprostredkovaní pre žalovanú za mesiac október 2011, avšak podľa neho by bolo zbytočné vytvárať vyúčtovanie. Súd na tento návrh na vykonanie dôkazu neprihliadol, v odôvodnení rozhodnutia neuviedol na základe akej úvahy, a to napriek tomu, že žalovaná navrhovaným dokazovaním chcela preukázať nesprávnosť - neexistenciu výšky uznanej pohľadávky v čase uznania záväzku.

45. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vzhľadom na vyššie uvedené v časti, v ktorej súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14 760,81 € s prísl. odvolací súd zrušil v súlade s § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

46. Úlohou súdu prvej inštancie bude vysporiadať sa s návrhom na vykonanie dokazovania žalovanou, vykonať navrhnuté dokazovanie, z dôvodu, že z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaná navrhla vykonať dokazovanie na preukázanie nesprávnosti zúčtovania položky vo výške 5 076,04 €, ktorá ako vyplýva zo zisteného skutkového stavu bola predmetom uznania záväzku, pričom zistený skutkový stav, na základe výsledkov dokazovania môže mať vplyv aj na zmenu dôkazného bremena. V prípade, že súd prvej inštancie vykoná navrhnuté dokazovanie, zhodnotí skutkový stav a následne ho právne posúdi, rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2,3 CSP. Odvolací súd pre úplnosť udáva, že ak súd prvej inštancie opätovne rozhodne a zaviazá žalovanú na zaplatenie žalovanej sumy je potrebné odôvodniť aj výrok v časti úroku z omeškania a rozhodnutia o určení dlhšej lehoty na plnenie.

47. Súd prvej inštancie zároveň opätovne rozhodne aj o náhrade trov konania.

48. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).